

Bezoek aan Hare Majesteit de Koningin en ontmoeting met de autoriteiten

Koninklijk paleis Holyroodhouse - Edinburgh

Donderdag 16 september 2010

Majesteit,

Dank voor uw vriendelijke uitnodiging om een officieel bezoek te brengen aan het Verenigd Koninkrijk en voor uw hartelijke begroetingswoorden namens het Britse volk. Staat u mij toe dat ik bij het danken van uwe Majesteit ook mijn groeten uitbreid tot het gehele volk van het Verenigd Koninkrijk en ieder in vriendschap de hand reik.

Het is voor mij een groot genoegen mijn reis te beginnen met de leden van de koninklijke familie te begroeten, met in het bijzonder zijne Koninklijke Hoogheid de Hertog van Edinburgh te danken voor de vriendelijke wijze waarop hij mij heeft verwelkomd op de luchthaven van Edinburgh. Ik breng mijn dankbaarheid tot uitdrukking aan de huidige en de voorafgaande regeringen van uwe Majesteit en allen die met de regering hebben samengewerkt om deze gelegenheid mogelijk te maken, onder wie Lord Patten en de vorige minister van buitenlandse zaken Murphy. Ik zou ook met diepe waardering nota willen nemen van het werk dat is verricht door de *All-Party Parliamentary Group on the Holy See*, die op indrukwek-

kende wijze heeft bijgedragen aan het versterken van de vriendschappelijke relaties die bestaan tussen de Heilige Stoel en het Verenigd Koninkrijk.

Nu ik mijn bezoek aan het Verenigd Koninkrijk in de historische hoofdstad van Schotland aanvang, groet ik in het bijzonder eerste minister Salmond en de vertegenwoordigers van het Schotse parlement. Moge, evenals de assemblees van Wales en Noord-Ierland, ook dat van Schotland steeds meer een uitdrukking zijn van de edele tradities en voornamelijk cultuur van de Schotten en zich ervoor inzetten om hun beste belangen te dienen in een geest van solidariteit en zorg ten opzichte van het algemeen welzijn.

De naam Holyroodhouse, officiële residentie van uwe Majesteit in Schotland, roept het “Heilig Kruis” in herinnering en doet de blik richten op de diepe christelijke wortels die nog steeds aanwezig zijn in iedere laag van het Britse leven. De monarchen van Engeland en Schotland waren vanaf de allereerste tijden christen en onder hen bevinden zich uitzonderlijke heiligen, zoals Eduard de Belijder en Margarita van Schotland. Zoals u bekend is, hebben velen van hen gewetensvol hun soevereine plichten vervuld in het licht van het evangelie door zo de natie te vormen in het goede op het diepste niveau. Het gevolg hiervan was dat de christelijke boodschap gedurende meer dan een millennium een integraal deel is geworden van de taal, het denken en de cultuur van de volken van deze eilanden. Het respect van uw voorouders voor waarheid en gerechtigheid, mildheid en naastenliefde komt tot nu vanuit een geloof dat een sterke kracht blijft voor het welzijn in uw koninkrijk, zeer ten gunste van zowel christenen als niet-christenen.

Wij vinden vele voorbeelden van deze kracht voor het welzijn in de hele lange geschiedenis van Groot-Brittannië. Ook in betrekkelijk recente tijden heeft Groot-Brittannië door middel van figuren als William Wilberforce en David Livingstone rechtstreeks ingegrepen om de internationale slavenhandel een halt toe te roepen. Geïnspireerd door het geloof dienden vrouwen als Florence Nightingale de armen en de zieken, waarbij zij nieuwe normen vaststelden in de gezondheidszorg, die daarna overal werden overgenomen. John Henry Newman, wiens zaligverklaring ik binnenkort zal vieren, was een van de vele Britse christenen in hun eigen tijd wier goedheid, welsprekendheid en werkzaamheid een eer

waren voor hun medeburgers. Dezen en vele anderen zoals zij werden bewogen door een diep geloof, dat is geboren en gegroeid op deze eilanden.

Ook in onze tijd kunnen wij eraan herinneren hoe Groot-Brittannië en zijn leiders zich verzetten tegen een nazistische tirannie die van plan was God in de maatschappij uit te roeien en aan velen ons gemeenschappelijk mens-zijn ontzei, vooral de joden, die beschouwd werden als mensen die het niet waard waren om te leven. Bovendien wil ik de houding in herinnering brengen van het regiem jegens christelijke herders en religieuzen die de waarheid in liefde verkondigden; zij verzetten zich tegen de nazi's en betaalden met hun eigen leven voor hun verzet. Terwijl wij reflecteren over de vermaningen van het atheïstisch extremisme van de twintigste eeuw, kunnen wij nooit vergeten hoe het buitensluiten van God, godsdienst en deugd in het openbare leven uiteindelijk leidt tot een verminkte visie op mens en maatschappij en daarom tot “een beperkte visie op de persoon en zijn bestemming” (*Caritas in veritate*, 29).

Vijfenzestig jaar geleden speelde Groot-Brittannië een wezenlijke rol in de vorming van de internationale consensus in de periode na de Tweede Wereldoorlog, hetgeen de oprichting begunstigde van de Verenigde Naties en het begin inluidde van een periode van vrede en voorspoed in Europa tot dat onbekende ogenblik. In de meest recente jaren heeft de internationale gemeenschap van nabij de gebeurtenissen gevolgd in Noord-Ierland die hebben geleid tot het tekenen van het Goede Vrijdag-Akkoord en de overdracht van de bevoegdheden aan de Assemblee van Noord-Ierland. De regeringen van uwe Majesteit en Ierland hebben samen

met de politieke, religieuze en burgerlijke leiders het ontstaan ondersteund van een vreedzame oplossing van het lokale conflict. Ik moedig allen die erbij betrokken zijn, aan om moedig op de uitgestippelde weg naar een rechtvaardige en duurzame vrede voort te gaan.

De regering en het volk zijn zij die de ideeën vorm geven die op de dag van vandaag een invloed hebben die veel verder gaat dan de Britse eilanden. Dat legt hun een bijzondere taak op om met wijsheid te handelen voor het gemeenschappelijk welzijn. Evenzo hebben de Britse media, aangezien hun mening een zo groot gehoor bereikt, een zwaardere verantwoordelijkheid dan anderen en een ruimere gelegenheid om de vrede van de naties, de integrale ontwikkeling van de volken en de verspreiding van de authentieke rechten van de mens te bevorderen. Mogen alle Britten blijven kunnen leven van de waarden van eerlijkheid, respect en evenwicht die hun de achting en bewondering van velen hebben verschaft.

Heden ten dage spant het Verenigd Koninkrijk zich in om een moderne en multiculturele samenleving te zijn. Moge het bij deze stimulerende taak altijd het respect bewaren voor de traditionele waarden en de culturele uitingen, die agressievere vormen van secularisatie niet meer achten, noch tolereren. Moge het christelijk fundament dat ten grondslag ligt aan zijn vrijheden, zich niet laten verduisteren; en moge de erfenis die altijd de natie goede diensten heeft bewezen, voortdurend het voorbeeld van uw regering en uw volk vormen ten opzichte van de twee miljard leden van de Commonwealth, evenals van de grote familie van de Engels sprekende naties in heel de wereld.

God zegene uwe Majesteit en alle mensen van uw koninkrijk. Dank u.

© 2010 - Libreria Editrice Vaticana /
Secretariaat RK Kerk

Vertaling: drs. H. Kretzers